

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Stalna služba u Valpovu
Kralja P. Krešimira IV br.3.
31550 Valpovo

Poslovni broj: Pr-29/2023-55

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, po sucu Zvonimiru Rogiću, u pravnoj stvari tužitelja Maria Marolina, OIB 13233532805, I. Gundulića 36 A, Osijek, zastupan po pun. Nikolini Karpati, odvjetnici iz Osijeka, protiv tuženika Lokalne razvojne agencije Grada Belišća d.o.o. Belišće, Vij. S. H. Gutmanna 24, zastupan po pun. Stjepku Medvedu, odvjetniku iz Osijeka, radi utvrđenja nezakonitosti ugovora o radu, nakon zaključene glavne javne rasprave 08. lipnja 2025., na osnovi čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP), objavljene 10. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je Odluka tuženika Lokalne razvojne agencije Grada Belišća d.o.o., OIB: 22559376834, Vijenac S. H. Gutmanna 24, Belišće, o otkazu ugovora o radu od 10.01.2023., potvrđena očitovanjem tuženika na zahtjev radnika za zaštitu prava iz radnog odnosa od 01.03.2023., tužitelju Mariu Marolinu, OIB: 13233532805, iz Osijeka, Frankopanska 126, nezakonita i nedopuštena.

II. Nalaže se tuženiku Lokalnoj razvojnoj agenciji Grada Belišća d.o.o., OIB: 22559376834, Vijenac S. H. Gutmanna 24, Belišće da tužitelja Maria Marolina, OIB: 13233532805, iz Osijeka, Frankopanska 126, vrati na rad na radno mjesto projekt managera ili drugo odgovarajuće radno mjesto te da mu prizna sva prava iz radnog odnosa od prestanka ugovora o radu do vraćanja na rad, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Lokalnoj razvojnoj agenciji Grada Belišća d.o.o., OIB: 22559376834, Vijenac S. H. Gutmanna 24, Belišće da tužitelju Mariu Marolinu, OIB: 13233532805, iz Osijeka, Frankopanska 126, na ime razlike plaće, odnosno, naknade plaće isplati iznos od 22.207,16 € bruto sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos 969,39 eura od 16.05.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.06.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.07.2023.

- na iznos 919,39 eura od 16.08.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.09.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.10.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.11.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.12.2023.
- na iznos 919,39 eura od 16.01.2024.
- na iznos 905,39 eura od 16.02.2024.
- na iznos 905,39 eura od 16.03.2024.
- na iznos 905,39 eura od 16.04.2024.
- na iznos 900,32 eura od 16.05.2024.
- na iznos 899,31 eura od 16.06.2024.
- na iznos 256,61 eura od 16.07.2024.
- na iznos 124,92 eura od 16.07.2024.
- na iznos 138,00 eura od 17.08.2024.
- na iznos 197,20 eura od 18.09.2024.
- na iznos 185,68 eura od 18.10.2024.
- na iznos 899,31 eura od 16.12.2024.
- na iznos 899,31 eura od 16.01.2025.
- na iznos 744,54 eura od 16.02.2025.
- na iznos 744,54 eura od 16.03.2025.
- na iznos 744,54 eura od 16.04.2025.
- na iznos 738,70 eura od 16.05.2025.
- na iznos 738,70 eura od 16.06.2025.
- na iznos 738,70 eura od 16.07.2025.
- na iznos 738,70 eura od 16.08.2025.
- na iznos 738,70 eura od 16.09.2025.
- na iznos 738,70 eura od 16.10.2025. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Nalaze se tuženiku da tužitelju na ime troškova postupka isplati iznos od 7.556,25 € (sedamtisućapetstopedesetšesteuraidvadesetpetcenti) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja tj. 10. srpnja 2026. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku

od 15 dana, dok se tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.562,50 € o d b i j a .

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio u radnom odnosu kod tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 07.10.2016. i aneksa od 29.03.2021. (šesti aneks) ugovora o radu. 02.02.2023. primio je Odluku o otkazu ugovora o radu te je u zakonskom roku na istu, temeljem čl. 133.st.1. Zakona u radu (Narodne novine 93/14, 127/17, 98/19, dalje ZR), podnio zahtjev za zaštitu prava smatrajući da je predmetna odluka o otkazu protivna Zakonu. U očitovanju na njegov zahtjev za zaštitu prava tuženik je potvrdio svoju odluku navodeći da je skupština društva, nakon što ga je opozvala s mjesta direktora, donijela odluku o rasporedu na „novo radno mjesto projekt menadžer“ te da se pisano očitovao novoj upravi društva putem koje je „izričito izjavio“ kako ne pristaje na potpisivanje novog ugovora o radu na drugo radno mjesto te je „izrazio želju za prestankom radnog odnosa“ i da je „na temelju takvog pisanog očitovanja i zahtjeva radnika, nova uprava društva donijela Odluku o otkazu ugovora o radu“. Nadalje, tuženik je naveo da je poštovao „cjelokupnu proceduru koja je bila ugovorena između njega kao radnika i poslodavca temeljem Ugovora o radu“ te da je potpuno neutemeljen njegov navod da je poslodavac povrijedio zakon na štetu radnika.

1.1. Navodi da je čl. 14. Ugovora o radu, ugovoreno da danom donošenja odluke o opozivu prestaje dužnost direktora u dijelu koji je neposredno vezan uz ovlaštenja obavljanja dužnosti, a ugovor ostaje na snazi u dijelu u kojem se uređuju prava iz radnog odnosa. St. 2. istoga članka je određeno da raskidom ugovora o pravima i obvezama uprave ne prestaje automatski i ugovor o radu. Temeljem postojećeg ugovora o radu, obavljao je poslove projekt managera (čl.2. Ugovora o radu) pa nije bilo potrebe za sklapanjem novog ugovora. No, tuženik mu je novim ugovorom znatno umanjio prava iz radnog odnosa, a bez da je poštovao proceduru sukladno Zakonu o radu.

1.2. Čl. 123. ZR-a uređen je institut otkaza s ponudom izmijenjenog ugovora, prema kojemu poslodavac, u ovakvom slučaju, kada želi izmijeniti bitne uvjete radnog odnosa, mora uz otkaz postojećeg ugovora istodobno ponuditi radniku sklapanje novog ugovora pod izmijenjenim uvjetima te, čak i ukoliko radnik prihvati novi ugovor o radu, on unatoč tome zadržava pravo pred sudom osporavati otkaz. Kako tuženik u konkretnom slučaju nije postupio sukladno ovoj zakonskoj odredbi, to ga je lišio prava da se bori protiv izmijenjenih uvjeta radnog odnosa i praktički ga doveo pred gotov čin. Stoga su u potpunosti nebitni navodi tuženika da je poštovao „ugovorenu proceduru“, jer tuženik je u obvezi poštovati Zakonom o radu propisanu proceduru.

1.3. Ističe da pobijana odluka o otkazu nije obrazložena i iz nje nije vidljiv zakonom dopušten razlog zbog kojeg mu je otkazan ugovor o radu, pogotovo imajući u vidu da je on cijelo vrijeme trajanja radnog odnosa svoj posao obavljao stručno i savjesno. U odluci o otkazu nije navedeno otkazuje li mu se ugovor o radu zbog gospodarskih, organizacijskih, tehnoloških razloga ili zato što nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti ili se pak radi o skrivljenom otkazu. Umjesto toga, navedeno je da mu se otkazuje ugovor o radu jer nije potpisao novi, za njega nepovoljniji ugovor, a što ne predstavlja zakoniti razlog za otkaz.

1.4. U odnosu na navode tuženika iz očitovanja na zahtjev za zaštitu prava da je „izrazio želju za prestankom radnog odnosa“ i da je „na temelju takvog pisanog

očitovanja i zahtjeva radnika, nova uprava društva donijela Odluku o otkazu ugovora o radu“, ističe da čak i da je zaista izrazio želju za prestankom radnog odnosa, u tom slučaju su stranke trebale potpisati sporazum o raskidu ugovora o radu ili je sam trebao otkazati ugovor o radu. Slijedom navedenog, evidentno je da je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu nezakonita i nedopuštena jer iz nje nisu vidljivi razlozi otkaza ugovora o radu, niti je u postupku otkazivanja tuženik poštovao propisanu proceduru. Stoga predlaže da sud usvoji tužbu i tužbeni zahtjev.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne prijepori da je tužitelj kod njega bio u radnom odnosu temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme kao i da mu je otkazao ugovor o radu. Ističe kako tužitelj izbjegava navesti kako iz osnovne odredbe članka 1. Ugovora o radu jasno proizlazi kako su radnik i poslodavac, ovdje tužitelj i tuženik, predmetnim ugovorom o radu regulirali međusobna prava i obveze ugovornih strana u svezi s položajem direktora te njegovim radnim odnosom u Društvu. Upravo navedena odredba jasno ukazuje na odredbe čl. 4. st. 3. i 4. ZR-a koja se primjenjuje na konkretan pravni odnosi, a koja propisuje da fizička osoba koja je prema propisu o trgovačkim društvima, kao član uprave ili izvršni direktor ili fizička osoba koja je u drugom svojstvu prema posebnom zakonu, pojedinačno i samostalno ili zajedno i skupno, ovlaštena voditi poslove poslodavca, može kao radnik u radnom odnosu obavljati određene poslove za poslodavca te se na tu osobu (iz st.3.) ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ugovoru o radu na određeno vrijeme, prestanku ugovora o radu, otkaznom roku i otpremnini. U odnosu na navedenu zakonsku odredbu ističe kako osobe iz čl. 4. st. 3. ZR-a mogu u radnom odnosu obavljati poslove direktora, odnosno mogu biti u radnom odnosu, ali i ne moraju. Međutim, u slučaju kada su kao direktori u radnom odnosu kod poslodavca, a kao što je to ovdje slučaj, tada se na njih ne primjenjuju odredbe ZR-a o ugovoru o radu na određeno vrijeme, prestanku ugovora o radu, otkaznom roku i otpremnini. Zaključno, temeljem takvog zakonskog uređenja na pravni odnos direktora kao radnika i poslodavca u konkretnom slučaju primjenjuje se prvenstveno ono što je među strankama ugovoreno, a čega se ovdje izričito pridržavao. Sukladno prethodno navedenom, a kada se uzme u obzir pravna priroda navedenog ugovora o radu kao i navedena odredba ZR-a, smatra neutemeljenim pozivanje tužitelja na odredbe članka 123. ZR-a, a posebno ne stoji tužiteljeva tvrdnja kako ga je lišio prava da se bori protiv izmijenjenih uvjeta radnog odnosa.

2.1. U odnosu na navode tužitelja kako je temeljem postojećeg ugovora o radu, već obavljao poslove projekt managera pa nije bilo potrebe za sklapanjem novog ugovora, ističe kako je iz ugovora o radu vidljivo da su istim ugovorom ugovoreni uvjeti rada direktora kao uprave te su poslovi projekt managera spomenuti jedino u čl. 2. st. 2. Ugovora o radu, dok su sve ostale ugovorne odredbe vezane uz prava i obveze stranaka za obavljanje poslova radnog mjesta direktora društva, a što potvrđuje i odredba čl. 1. st. 2. Ugovora o radu. Stoga, aneks ugovora u pravnom i stvarnom smislu ne može egzistirati jer postojeći ugovor o radu ne sadržava niti jedan uvjet za rad na radnom mjestu projekt menadžera, a niti bi isto bilo u skladu s Katalogom poslova radnih mjesta kod poslodavca, zbog čega je bilo nužno s radnikom zaključiti novi ugovor o radu za novo radno mjesto. Na sklapanje novog ugovora o radu upućuje i odredba čl. 4. st. 2. Ugovora o radu kojom je ugovoreno da će direktor ako ne bude izabran ili u slučaju prijevremenog prestanka dužnosti, što se ovdje kod tužitelja stvarno i dogodilo, „biti raspoređen“ na radno mjesto kod poslodavca u skladu s njegovom stručnom spremom razvrstanom u najvišu grupu složenosti poslova. Stoga

je ispunio svoju ugovornu obvezu te donio odluku kojom je tužitelja rasporedio na radno mjesto koje je po važećem Katalogu radnih mjesta razvrstano u najvišu grupu složenosti poslova kod poslodavca, a to je u konkretnom slučaju kod poslodavca radno mjesto „projekt menadžera“. Naglašava kako iz čl. 2. st. 2. Ugovora o radu, a na koji se poziva i sam tužitelj, jasno proizlazi kako direktor prilikom sklapanja ugovora o radu nije ugovorio da će pored radnog mjesta direktora biti istovremeno i na „radnom mjestu projekt managera“ te da pristaje na takav način obavljati poslove kod poslodavca, već je ugovorio mogućnost za vrijeme obavljanja dužnosti direktora obavlja pojedine „poslove projekt managera“, koji su taksativno naznačeni u ugovoru. Upravo ovu činjenicu potvrđuju i obračunske liste plaće iz kojih je i više nego razvidno kako je tužitelj svoju plaću ostvarivao jedino za obavljanje poslova radnog mjesta direktora, a ne za radno mjesto projekt menadžera te mu se plaća nije obračunavala za sate provedene na radu na radnom mjestu projekt menadžera. Iz toga jasno proizlazi, kako je takvom ugovornom odredbom tužitelju samo omogućeno obavljanje poslova projekt menadžera, ali da iste poslove nije niti obavljao ne bi niti predstavljalo povredu radne dužnosti u smislu neizvršavanja svojih radnih obveza, jer je pravni odnos i zasnovan isključivo za obavljanje poslova radnog mjesta direktora društva. Katalogom radnih mjesta propisani su uvjeti rada za svako pojedino radno mjesto, a tako i za radno mjesto projekt menadžera. Kako su predmetnim ugovorom radu ugovoreni uvjeti rada isključivo za radno mjesto direktora, bilo je nužno da temeljem odredbe čl. 4. st.2. Ugovora o radu tužitelja rasporedi na radno mjesto u skladu s njegovom stručnom spremom, a onda potom regulirati posebnim ugovorom o radu i uvjete rada na istom tom radnom mjestu kod poslodavca.

2.2. U odnosu na navode tužitelja kako nije potpisao novi ugovor o radu iz razloga što je isti za njegova nepovoljniji, to je u suprotnosti s očitovanjem tužitelja od 29.12.2022., kao i u suprotnosti s dosadašnjim postupanjem tužitelja tijekom razdoblja prije i tijekom razdoblja trajanja otkaznog roka. Naprotiv navodima tužitelja, upravo temeljem čl. 4. st. 2. predmetnog ugovora o radu, tužitelju je ponuđen na sklapanje novi ugovor o radu koji je za njega najpovoljniji u odnosu na njegovu stručnu spremu i koja ponuda je u skladu sa važećim Katalogom radnih mjesta. Pored toga, priznao mu je sva prava koja proizlaze iz radnog odnosa (godišnji odmor i duže trajanje otkaznog roka). Pored toga, iz obračunskih lista za isplatu plaće, kako za mjesec prosinac 2022., u kojem mjesecu je tužitelj bio na dužnosti Uprave društva, a tako i za mjesec siječanj i veljaču 2023. razvidno kako je tužitelj ostvario sva materijalna prava koja proizlaze iz radnog mjesta direktora društva, a to se posebno odnosi na dodatak na radni staž, stupanj obrazovanja te unatoč činjenici što se tužitelj od 28. prosinca više nije pojavljivao na radnom mjestu ostvario je i naknadu za troškove prijevoza te paušalne naknade za prehranu. Sukladno tome, materijalna prava tužitelja od trenutka opoziva s dužnosti uprave društva kroz cijelo razdoblje trajanja otkaznog roka nisu se mijenjala, unatoč činjenici da je kroz razdoblje otkaznog roka bio oslobođen obveze rada kod poslodavca.

2.3. Ističe kako je Odluku o opozivu s mjesta direktora društva tužitelj primio 28.12.2022., što je potvrdio svojim potpisom, dok je sve ostale dokumente odbio primiti i najavio je odlazak na bolovanje. Tu najavu je ostvario već drugim danom opoziva s dužnosti direktora, što se ne može pripisati slučajnosti. Tužitelj mu je uputio e-mail za vrijeme bolovanja 29.12.2022. putem kojeg je potvrdio kako mu je 28.12.2022. uručen opoziv i otkaz aktualnog ugovora o radu te je izjavio cit. „Ne pristajem na potpisivanje novog Ugovora o radu na drugo radno mjesto...“ te kako ne pristaje na nastavak daljnje suradnje i sam je zatražio da mu se isplati godišnji odmor kao i pripadajuća otpremnina

uz poštivanje otkaznog roka. Upravo je ovakvim svojim očitovanjem sam tužitelj jasno izrazio svoj stav prema nastavku rada kod tuženika, tako da je isto nepotrebno dalje komentirati. Upravo nakon takvog očitovanja tužitelja, a putem kojeg je tužitelj izričito odbio korištenje svojeg prava na raspored na radno mjesto sukladno svojoj stručnoj spremi, a koje mu pravo pripada temeljem čl.4. st. 2. predmetnog ugovora o radu, otkazao mu je ugovor o radu odlukom od 10.01.2023. Pored odbijanja primitka odluka o opozivu s dužnosti uprave društva, tužitelj je svojim postupanjem pokušavao izbjegavati i primitak odluke o otkazu ugovora o radu, na način da je za vrijeme bolovanja promijenio i adresu svojeg prebivališta, tako da je od 11.1.2023. njegova adresa prebivališta I. Gundulića 36a u Osijeku, dok se i danas, a što je vidljivo i iz samog tužbenog zahtjeva, pogrešno navodi kao njegova ranija adresa prebivališta Frankopanska 126 u Osijeku. Ovaj čin tužitelja također smatra bitnim istaknuti u ovom postupku prije svega zbog činjenice što je takvim svojim postupanjem, a očigledno s namjerom, produžio razdoblje dostave ne samo primitka odluke o otkazu, već u svezi s time i odgodio početak tijeka otkaznog roka. Upravo zbog ne obavještanja tužitelja, kao poslodavca, o promjeni adrese, odluka o otkazu mu je dostavljena tek 2. veljače 2023.. Na takav način tužitelj si je „priskrbio“ još jednu mjesečnu plaću direktora te time produžio i razdoblje trajanja otkaznog roka, a naposljetku i trajanje radnog odnosa, sve to očigledno s ciljem što dužeg korištenja svih materijalnih benefita iz radnog odnosa, unatoč njegovom izričitom očitovanju da ne želi nastaviti radni odnos kod poslodavca. Stoga predlaže da sud tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom kao neosnovnim odbije.

3. Tužitelj se u podnesku od 24. siječnja 2024. očitovao na navode iz odgovora na tužbu navodeći da su neosnovani navodi tuženika da se na njega ne primjenjuju odredbe Zakona o radu. Ovo prvenstveno stoga što je nakon prestanka dužnosti direktora, Ugovor o radu od 07.10.2016. ostao na snazi u dijelu u kojem se uređuju njegova prava iz radnog odnosa, kako je to navedeno u čl. 14. istoga. Ponovno ističe da su stranke u čl. 14.st.2. Ugovora o radu ugovorile da raskidom ugovora o pravima i obvezama uprave ne prestaje automatski i ugovor o radu. I sam tuženik navodi da se primjenjuje ono što je među strankama ugovoreno. Osim toga, uz poslove direktora, cijelo vrijeme je obavljao i poslove projekt managera pa je smatrao da nema potrebe za sklapanjem novog ugovora. No, tuženik i dalje tvrdi da je bilo nužno zaključiti novi ugovor o radu za novo radno mjesto pa ukoliko je tako, tada je svakako trebao primijeniti institut otkaza s ponudom izmijenjenog ugovora, kako to nalaže Zakon o radu. Neistinit je navod tuženika da stranke nisu ugovorile da će pored radnog mjesta direktora biti istovremeno i na radnom mjestu projekt managera, nego su ugovorile mogućnost da za vrijeme obavljanja dužnosti direktora obavlja pojedine poslove projekt managera, a što je vidljivo iz čl. 2. Ugovora. Ističe kako je gradonačelnik Belišća Dinko Burić kao svjedok u postupku pred sudom br. Pn-164/2017, dao izjavu da je on iznimno uspješan radnik i da je imao iznimno veliku ulogu u prikupljanju znatnih sredstava iz EU fondova (130.000,000,00 kn) za grad Belišće.

3.1. Iz sadržaja samog ugovora, vidljivo je da su njime regulirani svi elementi radnog odnosa stoga su neistiniti navodi tuženika da su ugovorom o radu ugovoreni uvjeti rada isključivo za radno mjesto direktora. Tuženik insinuira da je u e-mailu baš želio da mu tuženik da otkaz pa je poštujući njegove želje, donio odluku o otkazu. Smatra da je tuženik u danoj situaciji mogao ga uputiti da on sam otkaže ugovor o radu ili s njime sklopiti sporazum o prestanku ugovora o radu. Navodi da nije htio nastaviti suradnju pod promijenjenim uvjetima koji su mu jednostrano nametnuti. Stoga i dalje

ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva smatrajući da je predmetna odluka o otkazu ugovora o radu nezakonita.

4. Podneskom od 25. listopada 2024. (list spisa 348-351) tužitelj je uredio tužbeni zahtjev tako da osim utvrđenja da je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu nezakonita i nedopuštena te da ga se vrati na rad na radno mjesto projekt menadžera, i još zahtijeva da mu se na ime razlike plaće isplati iznos od 16.687,78 € bruto.

4.1. Tužitelj je podneskom od 23.03.2026. (list spisa 464-467), nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, konačno postavio tužbeni zahtjev opisan kao u izreci presude predlažući da ga sud usvoji u cijelosti.

5. Tuženik je tijekom postupka u svojim podnescima kao i na ročištu održanom 8. lipnja 2026. ostao kod svih navoda iz odgovora na tužbu navodeći da je tužitelj bio zaposlen kao direktor tuženika koji je s direktorske funkcije opozvan potpuno zakonitom odlukom. Tuženik je nakon toga tužitelju ponudio sklapanje novog ugovora o radu za radno mjesto projekt menadžera koje radno mjesto je prvo radno mjesto ispod radnog mjesta direktora u poslovnoj sistematizaciji tuženika, a koju ponudu je tužitelj odbio nedvosmislenom e-mail porukom. Kako je tužitelj odbio potpisati ponuđeni mu ugovor o radu učinci otkaza ugovora o radu za radno mjesto direktora su stupili na snagu. Dakle, nedvojbeno je da je tužitelj odbio ponuđen ugovor o radu na upravo ono radno mjesto koje ovom tužbom traži da ga se rasporedi. Netočno je da je tužitelju onemogućeno ostvarivanje svojih prava pred sudom. Ovdje se radi o sporu oko materijalnih prava tužitelja odn. prava na visinu plaće, a visina plaće se određuje upravo po radnom mjestu na koje je radnik postavljen, odn. za koje je sklopio ugovor o radu. Tužitelj tijekom cijelog ovog postupka tvrdi da je sklopio ugovor o radu za mjesto projekt menadžera dok je funkcija uprave nešto na što se direktor imenuje i opoziva. Dakle, nikakva materijalna prava nisu narušena ponudom za sklapanje ugovora o radu na radno mjesto projekt menadžera, a koju ponudu je tužitelj odbio, a čak i da jesu, tužitelj bi mogao eventualno svoje shvaćanje prava na veću plaću, koja ne proizlazi niti iz jednog zakonskog akta, ostvarivati u postupku vezanog uz visinu plaće, a ne pobijanja otkaza ugovora o radu za radno mjesto direktora s tužbenim zahtjevom usmjerenim na priznavanje prava za radno mjesto projekt manager ili drugo odgovarajuće radno mjesto. Visina plaće uređena je sistematizacijom i katalogom radnih mjesta te osoba koja radi na radnom mjestu projekt menadžera nikako ne može imati plaću direktora, niti je to životno logično. Ističe kako osoba koja je opozvana s funkcije direktora i ima ugovor o radu sklopljen za radno mjesto direktora ne može ostati zaposlena na radnom mjestu direktora, a što potvrđuje tužbeni zahtjev u ovom postupku kako je isti postavljen.

6. Na istom ročištu tužitelj je naveo da tuženik iznosi da nije mogao nastaviti rad na radnom mjestu direktora pošto je opozvan s te funkcije, ali pri tome zanemaruje jasnu i nedvojbenu odredbu Ugovora o radu u čl. 14.st.1. kojim je ugovoreno da u slučaju donošenja odluke o opozivu s funkcije direktora ugovor ostaje na snazi u dijelu u kojem se uređuju prava iz radnog odnosa. Isto tako, u st. 2. istoga članka stoji da raskidom ugovora u dijelu koji se odnosi na prava i obveze uprave ne prestaje automatski i ugovor o radu. Otkazan mu je postojeći ugovor o radu iz razloga što nije htio potpisati novi za njega nepovoljniji ugovor o radu. Tuženik je trebao poštovati zakonsku proceduru iz čl. 123. ZR-a i ukoliko je htio umanjiti njegova materijalna ili druga prava iz ugovora o radu trebao je otkazati taj ugovor i istodobno ponuditi novi

ugovor o radu, a bitno je da ta ponuda novog ugovora mora biti istodobna s otkazom postojećeg ugovora. Institut čl. 123. ZR-a ima se primijeniti uvijek kada se žele promijeniti bitni sastojci ugovora ukoliko ne postoji mogućnosti sporazuma, odn. potpisivanja aneksa jer u suprotnom se odriče mogućnost radniku prava na zaštitu postojećih prava. U odnosu na navode vezane uz visinu tužbenog zahtjeva u pravcu da je razlika plaće izračunata u odnosu na plaću koju ne bi primao da je ostao raditi na radnom mjestu projekt managera, isti su neosnovani jer ugovorom o radu je propisano da ostaju na snazi odredbe koje reguliraju radni odnos, a nije propisano da bi se plaća mijenjala ukoliko bi bio opozvan s funkcije direktora. U slučaju promjene plaće stranke bi morale suglasno potpisati novi ugovor jer je radi o bitnom sastojku ugovora.

6.1. Ističe da mu službeno u pisanoj formi nije ponuđeno novo radno mjesto, no za to nije bilo ni potrebe s obzirom da je postojećim ugovorom jasno određeno da će u slučaju opoziva funkcije direktora ostati raditi kao projekt manager te ukoliko mu je tuženik htio smanjiti plaću trebao mu je ili ponuditi aneks ili otkazati postojeći i istodobno ponuditi sklapanje novog ugovora kako to propisuje zakon. U ovom slučaju plaća je uređena ugovorom, a ne općim aktima poslodavca te se kao povoljnije pravo ima primijeniti ugovor, a ugovor ne predviđa smanjenje plaća ukoliko bi bio opozvan s funkcije direktora.

7. U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke Ivana Liovića, Tanju Softić, Igora Paloha, Nadu Pušić, Ljerku Vučković, Anu Prološćić, tužitelja i z.z. tuženika Kseni Rudan Vrbljaninu te izvršio uvid u kompletnu materijalnu dokumentaciju priloženu spisu.

8. Svjedok Ivan Liović iskazao je da od 2009. obavlja dužnost načelnika Općine Gorjani te je u tom svojstvu surađivao s tužiteljem, bilo osobno, bilo putem firme u kojoj je radio, a s Gradom Belišćem imali su jedan prekogranični projekt koji je financirala EU. Lokalna razvojna agencija Grada Belišća bila je dio tog prekograničnog programa te su u tu svrhu imali zaključen ugovor i taj je ugovor ispoštovan do kraja i svi projekti koji su započeti u Općini Gorjani su završeni. Tužitelj je, u sklopu projekata koje je radio za Općinu Gorjani, dolazio na sastanke i nastupao je kao stručna osoba na tim sastancima koja je pripremala i vodila projekt. Naveo je da je Ljerku Vučković bila uključena u projekt od početka do kraja. Poznato mu je da je tužitelj bio direktor firme, a nije mu poznato koje je poslove obavljao, no svi zajedno su radili na projektu uključujući i tužitelja.

8.1. Na upit pun. tuženika da li je tužitelj pisao projekt R-SOL-E, osim što je sudjelovao na sastancima, odgovorio je da ne može konkretno odgovoriti tko je pisao projekte, ali tužitelj je bio na svakom sastanku i prije i poslije te su tijekom prijave projekta osobno razgovarali o konkretnom projektu i dogovarali što će prijaviti u sklopu tog projekta, a nakon što je projekt odobren, pričali su o samoj provedbi projekta i na koji način će se i što provoditi. Razgovarao je s tužiteljem o tome gdje će se postaviti solarne elektrane, što je bila temeljna aktivnost na samom projektu.

9. Svjedokinja Tanja Softić iskazala je da je od 2015. zaposlena kao voditeljica odjela za pripremu i razvojne projekte pri Županijskoj razvojnoj agenciji županije Osječko – baranjske. Od 2016. surađivala je s tužiteljem na nekim projektima - Zelene staze Dunava i Drave, koji projekt je završen 2021. S tužiteljem je razvijala ideju i koncept projekta, a on je bio ispred Grada Belišća, odnosno Lokalne razvojne agencije. U tom poslu ona je bila predstavnik njene institucije kao partner na projektu.

Navedeni projekt bio je kompleksniji i ona je s tužiteljem radila na tom projektu, odnosno razvijali su projekt, naznačavali su ciljeve, odnosno sve ono što čini element jednog dobrog projekta. Tužitelj je u tom projektu nastupao kao projekt manager. Lokalna razvojna agencija Grada Belišća nastupala je samostalno, odnosno nisu trebali pomoć Županijske razvojne agencije, a osobno ima saznanja da je LRA Grada Belišća dobila priznanje za svoj rad u Brüsselu, što znači da su imali i druge projekte u kojima su nastupali bez Županije, odnosno samostalno. Poznato joj je da je tužitelj radio i na drugim projektima kao projekt manager, a ti su projekti do danas dovršeni i to na jer je radila s njim više od 3 mjeseca i poznato joj je koji posao je radio, odnosno, znajući što je radio za Grad Belišće, pretpostavlja da je to radio i za druge naručitelje. Navela je da nije vidjela dokument gdje je bilo napisano da je tužitelj projekt manager, ali znajući što je radio, zaključuje da je bio projekt manager jer je radio takve poslove.

10. Svjedok Igor Paluh iskazao je da je od 10.10.2016. zaposlen kao projekt manager u Lokalnoj razvojnoj agenciji Grada Belišća. Kad je došao kod tuženika, radio je na radnom mjestu projekt asistent, a unazad 2,5 godine radi kao projekt manager. Dok je tužitelj bio zaposlen kod tuženika kao direktor firme, on je bio projekt asistent, s tim da je u to vrijeme radno mjesto projekt managera bilo sistematizirano, ali nije bilo popunjeno. Naveo je da je u međuvremenu s mjesta asistenta napredovao na mjesto managera odlukom uprave društva i direktora. Za vrijeme dok je bio asistent radio je kompletnu administraciju dok je direktor određivao strukturu unutar firme. Naveo je da su mu poznati svi projekti koje je radila tvrtka i za vrijeme dok je bio asistent i danas kao manager, s tim da su ti svi projekti završeni. Poznato mu je tko je sve radio na projektima kao projekt manager, a za LRA Grada Belišća, za R-SOL-E je bila Vedrana Kopic i sudjelovala je zastupnica po zakonu Kseni Rudan Vrbljanin, a za Zelene staze Ana Prološćić i Ljerka Vučković te CBC Clusters je prvo radila Vedrana Kopic, a nakon njenog odlaska Maja Međurečan. Naveo je da su ujutro po potrebi imali kolegij na kojem su svi iznosili što su radili prije i što imaju u planu raditi tog dana i u budućnosti, odnosno projekt manager i projekt asistenti izvještavali su direktora o tome što su do tada radili vezano za neki projekt. Tužitelj kao direktor firme nije radio na poslovima managera, odnosno bio je upoznat s projektima te je kao direktor rasporedio poslove managerima i asistentima, ali osobno na projektima nije radio. Poznato mu je da je tužitelj imao osnovane četiri firme koje su radile slične poslove i moguće je da je radio neke slične projekte, ali ne s Gradom Belišćem nego s nekim drugim općinama. Tužitelj je kao direktor imao zadatak zastupati firmu, odnosno njegova odluka je bila zadnja i on je odlučivao tko će što raditi, i to od postupka nabave pa do povjeravanja poslova i sl., s tim da je svaki od managera odgovarao za određeni projekt, od početka do kraja, a direktor odgovara za cjelokupno poslovanje tvrtke. Direktor je bio upoznat s nabrojanim projektima, odnosno direktor je bio izvještavan na kolegijima i o projektima i o svemu što se tiče tvrtke. U vrijeme kad je tužitelj bio direktor bilo je 5-8 managera koji su se stalno mijenjali, s tim da je sadašnja direktorica u to vrijeme bila projekt manager.

10.1. Poznato mu je jer je upravo on i sačinjavao, odnosno pisao, neke od Anekse ugovora za tužitelja, pa tako i sistematizaciju, odnosno katalog radnih mjesta koji se mijenjao 10-tak puta, s tim da je tužitelj kada je doktorirao pravo, promijenio sistematizaciju i dodao 15% na doktorat, a tada je došla nova uprava koja je to maknula jer više nije bilo potrebe za tim dodatkom, budući da nitko drugi u firmi nije imao doktorat, a nema ga ni danas, s tim da je u vrijeme kada je "maknut" doktorat, tužitelj i dalje bio u radnom odnosu.

11. Svjedokinja Nada Pušić iskazala je da od 10.10.2016. radi kao projekt manager u LRA Grada Belišća, a tužitelj joj je bio direktor dok je bio zaposlen u firmi. U sklopu radnog mjesta radila je niz projekata, uglavnom socijalni fond, s tim da je dobivala zaduženja putem Ministarstva socijalne skrbi, a tužitelj kao direktor je gledao da poslovi budu ravnopravno raspoređeni, a u slučaju da nije bilo socijalnih sadržaja, radila je u energetske projektima. Tužitelj kao direktor nije radio na poslovima managera, a to zna po tome što je uglavnom bilo 5-6 managera, s tim da je uvijek netko bio na porodiljnom pa ga je trebalo mijenjati, a na kolegijima se dogovaralo tko će što odrađivati odn. direktor je dijelio zaduženja. Na projektu R-SOL-E radila je prvo Kseni Rudan Vrbljanin, a nakon toga Vedrana Kopic, dok je za projekt Zelene staze Dunava i Drave radila Ana Prološćić i Ljerka Vučković, a CBC Cluster Vedrana Kopic. Navela je da je tužitelj predložio radionicu u Babinoj Gredi vezano za projekt Život u zajednici u Gradu Belišću, a bile su ukupno 4 radionice od kojih nisu sve bile njegov projekt, a tužitelj nije sudjelovao u organizaciji tih radionica.

12. Svjedokinja Ljerka Vučković iskazala je da u Gradu Belišću obavlja dužnost zamjenice gradonačelnika od 2013. Tužitelj je bio direktor Lokalne razvojne agencije pri Gradu Belišću i surađivali su mnogo puta i ta suradnja je bila uspješna kroz projekte koji su bili u interesu Grada Belišća i koje je tužitelj vodio s njom u suradnji i s drugim suradnicima unutar tvrtke i Grada Belišća. Poznato joj je da je razriješen kao direktor jer je postupio suprotno nalogu skupštine društva, odnosno nije poštivao odluku skupštine i postupao je suprotno odredbama Zakona o trgovačkim društvima i Zakona o lokalnoj samoupravi i Zakonu o sprječavanju sukoba interesa. Sada te poslove koje je radio tužitelj radi gospođa Kseni Rudan Vrbljanin. Tužitelj je prilikom otkazivanja ugovora dobio otpremninu i ponuđeno mu je novo radno mjesto koje je on odbio i nakon toga dao je otkaz. Poznato joj je da je na projektu R- SOL-E radio tužitelj, ali je delegirao taj projekt Vedrani Kopic, a prije toga z.z. tuženika Kseni Rudan Vrbljanin, a projekt Zelena staze Dunava i Drave je radila Ana Prološćić, jer ju je također delegirao tužitelj, a nositelj oba projekta je bio Grad Belišće, a projekt je djelomično financirao Grad Belišće, a djelomično Europska unija. Njena uloga u tim projektima je bila svojevrsni monitoring ispred grada Belišća, kako bi se ti projekti završili uspješno, a nekad se morala i osobno uključiti koristeći i strukturu Grada Belišća, a na kraju je o tome saznanja od nje imao i sam gradonačelnik. Uvijek se radilo timski, odnosno ona je bila dio tog tima, kao i tužitelj, a u vezi odrađivanja posla, radili su i drugi projekt manageri koje je naprijed navela, odnosno tužitelj je bio na čelu ekipe LRA. Dakle, radilo se i na sastancima, a i putem e-mailova, odnosno dogovora – kontakata sa svima koji su mogli pomoći u tim projektima. Tužitelj je bio u tim projektima direktor, odnosno voditelj tima koji je rasporedio projekt managera da rade po određenim projektima, bio im je nadređen i raspoređivao poslove. Koliko joj je poznato, tužitelj nije prihvatio drugi ugovor koji mu je ponuđen i zato je dobio otkaz, a prilikom otkazivanja dobio je i propisanu otpremninu. Uloga tužitelja u projektu Zelena staze Dunava i Drave sastojala se u tome što je izdavao naredbe drugim osobama, odnosno koordinirao je između njih i sudjelovao je na određenim sastancima kao direktor LRA. Ona je ispred Grada, a u dogovoru s gradonačelnikom grada Belišća i ostalim gradskim službama, određivala kojim redom treba činiti određene aktivnosti u sklopu projekta, a to je odrađivala LRA, odnosno djelatnici koje je određivao tužitelj kao direktor LRA. LRA je upravo i osnovana s ciljem pomaganja Gradu Belišću u pripremi i provedbi EU projekata. Tužitelj je bio na čelu tog projekta u kojem su radili svi podjednako, odnosno

tužitelj je bio samo prvi među jednakima kad se govorilo o idejama, a kad se radilo o realizaciji tih projekata, tužitelj je kao direktor određivao projekt managere koji su trebali odraditi određeni dio tog projekta, tako da su ti djelatnici podnosili i interno izvješće njemu kao direktoru. Dakle, kao direktor je surađivao je s njom koja je bila ispred Grada zadužena za pripremu i provedbu projekata, a on je kao direktor sudjelovao u koordinaciji svojeg tima. I za projekt R-SOL-E tužitelj je bio dio tima kao direktor LRA u smislu razrade ideja i plana aktivnosti i surađivao je sa svim ostalim sudionicima, ali o tome nije sam odlučivao. Glavni donositelj odluka u projektu R-SOL-E je bio tužitelj kao direktor LRA. U sklopu projekta izvršavao je edukacije korisnika, a da to nije učinio, morao bi nekom platiti da to uradi. Tužitelj je sudjelovao u prijavi i provedbi projekata, kao direktor LRA i voditelj tima u ime LRA, a sudjelovao je u praćenju projekata i organizaciji aktivnosti kroz projekt kao i u provedbi aktivnosti projekata kao direktor LRA. Na upit da li je pročitala njegov ugovor o radu odgovorila je da je i zna što piše u ugovoru.

13. Svjedokinja Ana Prološćić iskazala je da je zaposlena na radnom mjestu projekt managera u LRA od 2018. U sklopu posla obavlja poslove pripreme projektnih prijedloga i provedbu nakon što projekti budu odobreni, a u tom poslu pretpostavljena joj je z.z. tuženika Kseni Rudan Vrbljanin. U vrijeme otkazivanja ugovora tužitelju bila je na godišnjem odmoru tako da o tome ne zna ništa. Tužitelj joj je bio direktor i davao joj je zadatke koje treba činiti kao i drugima. S tužiteljem nikada nije imala problema jer je bio korektan. Radila je na projektu Zelene staze Dunava i Drave, odnosno radila je u pripremi projekta, financijski dio i opisni dio. Slala dokumentacije nositelju projekta, koji je u ovom slučaju bio općina Erdut, kao projekt manager, i to otpočetak pa do kraja. Nakon toga, radila je na drugim projektima, kao npr. Maslačak prijatelj djece 1 i 2, proširenje kapaciteta DV Maslačak, a te je projekte financirala EU i ministarstva RH. Na projektu Zelene staze nisu radili drugi projekt manageri. Tužitelj je kao direktor LRA bio upućen u sve aktivnosti projekta kojeg je ona odrađivala, primao je izvještaje te koordinirao aktivnosti između projekt managera. Ne može reći da je tužitelj kao direktor LRA radio i poslove projekt managera. Ona je njega informirala o svojim projektima na kolegijima koji su bili sazivani po potrebi, otprilike jednom tjedno, ali se tužitelja kao direktora izvještavalo o svim aktivnostima koje su planirane ili koje su odrađene u sklopu tog projekta. Završnu riječ, ukoliko se radilo o projektu koji se odnosi na Grad Belišće, imao je gradonačelnik grada Belišća. Navela je da zamjenica gradonačelnika Ljerka Vučković informira gradonačelnika u vezi nekog projekta, koje aktivnosti treba obaviti i koliko to košta i bila je upućena u sve projekte koje je radio grad Belišće. Od direktora je dobivala upute vezano za projekt Zelene staze...., što treba činiti vezano za taj projekt i njen posao je bio više tehničke prirode vezano za te projekte.

14. Sud prihvaća iskaze saslušanih svjedoka u odnosu na saznanja koja imaju u svezi rada tužitelja i njegova odnosa prema tuženiku.

15. Tužitelj Mario Marulin iskazao je da se zaposlio u Gradu Belišću na natječaju 2014. kao projekt manager i tu je radio do 2016., a onda se zaposlio u Lokalnoj razvojnoj agenciji Grada Belišća kao direktor te mu je 2020. produžen mandat. 2022. u prosincu je razriješen dužnosti i u rješenju o razrješenju ne piše razlog njegovog razrješenja. Smatra da je razlog sujeta predsjednika Skupštine, a ujedno i gradonačelnika Grada Belišća Dinka Burića koji mu je tri puta rekao da ako želi da ga može otjerati na ulicu zato što ga je upozorio na potencijalne nepravilnosti u radu

računovodstva LRA. Smatrao je da se radi o sukobu interesa jer je pročelnica za financije vodila računovodstvo gradskih tvrtki te računovodstvo LRA, a dobio je i neslužbeno tumačenje od Povjerenstva za sprječavanje sukoba interesa u Zagrebu. 15.12.2022. upozorila je na istu nepravilnost i tajnica Grada Belišća Sanja Takač, što je napisala u jednom e-mailu, zbog čega je dobila usmeno upozorenje da se u to ne miješa. Naveo je da je nukleus problema isplata dara za djecu i božićnice za koju je smatrao da ima pravo po Ugovoru o radu i po Odluci povjerenstva, a od kojeg je zatražio mišljenje te je to mišljenje proslijedio gradonačelniku i njegovoj zamjenici Ljerki Vučković, koja nije komentirala ništa. Naglasio je da je od Povjerenstva za sukob interesa koji je potpisao zamjenik predsjednice Davorin Ivanjek, dobio da nije u sukobu interesa. Naveo je da se u međuvremenu zaposlio te ima minimalnu direktorsku plaću koja je manja od one koju je primao kod tuženika. Nije sudjelovao u sastavljanju svog ugovora o radu, već su to činili tadašnji pravnik Slavko Milekić i gradonačelnik, a takav su potpuno jednak ugovor potpisali i svi ostali direktori, dakle, oni prije i poslije njega u razdoblju od 2016. nadalje. Ne zna kakav je sad ugovor koji ima z.z. tuženika. U razdoblju od 2016. do 2022. bilo je ukupno 6 Aneksa tog ugovora o radu, koje je sve potpisao za poslodavca gradonačelnik, odnosno predsjednik skupštine, a među ostalim i dodatak na plaću zbog doktorskog studija, odnosno stjecanja titule doktora nauke, a to pravo imaju i svi ostali djelatnici gradskih institucija koji su stekli titulu doktora i to mu je rekao gradonačelnik Burić. Proučavao je korespondenciju koju je imao sa saslušanim svjedocima te je ustanovio da je s gospođom Ljerkom Vučković imao više od 1.000 e-mailova vezano za provedbu projekata, s Anom Prološić više od 150 mailova, s Nadom Pušić više od 400 mailova, a s kolegicom Kseni Rudan više od 390 e-mailova i svi su vezani uz provedbu projekata. Njegova odgovornost vezano za posao koji je obavljao je bila u više od 25 EU projekata na području Grada Belišća, dok su kolegice u tom mandatu svaka provodile 3-4 projekta, a svi su projekti uspješno završeni. Cijelo to vrijeme nastojao je raditi sukladno ugovoru o radu koji je jasno definirao koje su njegove direktorske obveze, a koje su njegove obveze proistekle iz poslova projekt managera, a koje poslove je radio paralelno. Naglasio je da sukladno čl. 14. njegovog ugovora o radu, u slučaju prestanka njegove dužnosničke funkcije kao direktora, ugovor o radu mu ne prestaje, odnosno radni odnos mu ne prestaje, tako da poslodavac nije poštivao predmetni ugovor o radu kojeg je sam potpisao, a na njihov prijedlog za potpisivanje novog ugovora o radu koji se spominje u odgovoru na tužbu, rekao je da bez raskida postojećeg ugovora ne dolazi u obzir nikakav drugi ugovor. Iskazao je da je vrijednost svih projekata do 2018. bila preko 130 miliona kuna, a do 2022. se to i udvostručilo. Nikada u svom radu nije imao nikakva upozorenja na obveze iz radnog odnosa, već samo pohvale. Nakon njegovog razrješenja nije prestala potreba za obavljanjem poslova projekt managera. Poznato mu je da je nakon njegovog odlaska od tuženika broj ugovorenih projekata bio od 4-5 niske vrijednosti. On je aplicirao više od 20 EU projekata za druge javne subjekte u Hrvatskoj. Dok je bio direktor i projekt manager odgovarao je isključivo predsjedniku skupštine i gradonačelniku. Nije bilo slučajeva da bi odbio nalog predsjednika skupštine, bio on usmeni ili pisani, odnosno komunicirao je s imenovanim putem pisane korespondencije odnosno e-mailova, a u tom razdoblju između njih dvojice nije bilo nikakvih problema i komunikacija je bila odlična.

15.1. Na upit tuženika da li se može očitovati o tome da li je dok je bio direktor tuženika zaprimio e-mail od gradonačelnika grada Belišća kojim ovaj zabranjuje direktorima poduzeća kojima je osnivač grad Belišće isplatu božićnica, darova za djecu i drugih naknada, odgovorio je da nije dobio takvu političku odluku te predočio e-

mail od 15.12.2022. u kojem stoji : "Svakome od vas ostavljam mogućnost daljnjeg postupanja u mogućem ostvarivanju vlastitih prava prema vlastitom nahođenju."

16. Zakonska zastupnica tuženika Kseni Rudan Vrbljanin iskazala je da postoje određena preklapanja između ta dva posla, s tim da joj je glavni posao koordiniranje između svih zaposlenika tuženika, a vezano za cjelokupno poslovanje i projekte koji oni provode. Trenutačno imaju 5 EU projekata koji su u provedbi, a imaju i neke projekte od strane Ministarstva turizma i drugih ministarstava i Fonda za energetske učinkovitost za koji trenutno rade 2 projekta, dok su jedan završili. Ima saznanja da se tužitelj oglašio na e-mail u kojem je naznačeno da si direktori gradskih i javnih tvrtki ne mogu isplatiti božićnice i dar za djecu i nagradu za poslovanje, a što je tužitelj kao direktor učinio i jedini si isplatio sve te naknade i to je razlog opoziva s mjesta direktora, a što je tužitelj na kraju i prihvatio i potpisao odluku da je suglasan s opozivom. Sukladno čl. 4. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme propisano je da će biti raspoređen na radno mjesto kod poslodavca ukoliko nakon isteka mandata ne bude izabran ponovno u skladu s njegovom stručnom spremom, na najvišu grupu složenosti poslova, a to je ugovor projekt managera koji mu je ponuđen, a koji je on pošarao i rekao da ide na bolovanje. Istog dana se očitovao e-mailom kojim se zahvaljuje na dosadašnjoj suradnji te da ne prihvaća ponuđeni ugovor i da traži otpremninu i otkazni rok sukladno zakonu. Dogovorili su da će ispuniti njegove zahtjeve nakon što više ne bude na bolovanju. Tada je tužitelju dostavljena odluka o otkazu ugovora o radu jer mu je isteklo bolovanje, a nakon toga tužitelju je isplaćena otpremnina i ispoštovan je otkazni rok sukladno zakonu te mu je omogućeno da ne mora dolaziti na posao, što je bila njegova želja. Tužitelj se nije bunio kad mu je isplaćena otpremnina i kada je bio u tijeku otkazni rok. Navela je da je u LRA radila kao projekt manager na projektima koje joj je direktor, odnosno tužitelj odredio, npr. R-SOL-E, Želim raditi i pomoći, Još jednom zaželi 2, Vicinad i sl. Na navedenim projektima radila je kao projekt manager, a tužitelj kao direktor koordinirao je u tim projektima. Iskazala je da je granica između poslova direktora i projekt managera u tome da projekt manageri provode aktivnosti, pišu financijski narativni izvještaj, komuniciraju s nadležnim institucijama vezano za projekte, organiziraju promotivna događanja, a dužnost direktora je da odredi tko će raditi te poslove i da koordinira između projekt managera. Tužitelj otkad je direktor LRA nije radio na projektima kao projekt manager već je održavao sastanke s projekt managerima gdje je bio izvještavan u kojoj je fazi određeni projekt. Projekt manageri su znali i bez direktora koje im aktivnosti predstoje, a pitali su i direktora za mišljenje koji im je davao upute kad su imali određenu situaciju.

16.1. Navela je da njen posao kao direktor LRA sastoji se u tome da određuje unutarnju organizaciju društva, da donosi odluke i zaključuje ugovore s trećim stranama, da saziva skupštinu po potrebi, prima radnike u radni odnos ukoliko je radnik potreban, koordinira s projekt managerima. Ima doticaj s projektima, a posebice kad je netko od djelatnika na bolovanju, ali ne radi taj posao tih 30 sati mjesečno, već većinu posla odrađuje na mjestu direktora i samim time joj je i plaća sukladno mjestu direktora s tim da onaj manji dio posla radi i projekte, ali to ne znači da je time na tom radnom mjestu, odnosno na mjestu projekt managera. LRA je osnovana s ciljem pomaganja gradu Belišću u pisanju i provedbi projekata od interesa Grada Belišća i gradskih institucija i udruga s područja Belišća. Navela je da je tužitelj odbio potpisati novi ugovor i to je dovelo do otkaza, a tužitelj se u jednom e-mailu očitovao da ne želi nastavak radnog odnosa kod tuženika.

17. Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka Darija Dumančića te zaključka od 8. rujna 2025. razvidno je da razlika prosječne bruto plaće koju bi tužitelj ostvarivao kod tuženika i bruto plaće i naknade plaće za roditeljski dopust koje je tužitelj ostvarivao od prestanka radnog odnosa kod tuženika do kraja siječnja 2025., ne uzimajući u obzir dodatak od 15 % koji je tuženik ukinuo nakon što je tužitelj opozvan s mjesta direktora, iznosi 19.712,75 €.

17.1. Razlika prosječne neto plaće koju bi tužitelj ostvarivao kod tuženika i neto plaće i naknade plaće za roditeljski dopust koje je tužitelj ostvarivao od prestanka radnog odnosa kod tuženika do kraja siječnja 2025., ne uzimajući u obzir dodatak od 15 % koji je tuženik ukinuo nakon što je tužitelj opozvan s mjesta direktora, iznosi 15.460,82 €.

18. Tuženik i tužitelj su istaknuli primjedbu na nalaz i mišljenje predlažući da vještak korigira nalaz i mišljenje na način da se izračuna razlika naknade plaće koju je tužitelj primio za roditeljskog dopusta u odnosu na naknadu plaće koju bi primio da je ostao u radnom odnosu kod tuženika. Osim toga, tužitelj je s obzirom na protek vremena predložio da se dodatno izračuna i razlika plaće od veljače do rujna 2025.

19. U očitovanju na podneske tužitelja i tuženika od 7. veljače 2026. vještak Dario Dumančić korigirao je zaključak od 8. rujna 2025. na način da razlika prosječne bruto plaće koju bi tužitelj ostvarivao kod tuženika i bruto plaće i naknade plaće za roditeljski dopust koje je tužitelj ostvarivao od prestanka radnog odnosa kod tuženika do kraja mjeseca rujna 2025., ne uzimajući u obzir dodatak od 15 % koji je tuženik ukinuo nakon što je tužitelj opozvan s mjesta direktora, iznosi 22.207,16 €.

19.1. Razlika prosječne neto plaće koju bi tužitelj ostvarivao kod tuženika i neto plaće i naknade plaće za roditeljski dopust koje je tužitelj ostvarivao od prestanka radnog odnosa kod tuženika do kraja mjeseca rujna 2025., ne uzimajući u obzir dodatak od 15 % koji je tuženik ukinuo nakon što je tužitelj opozvan s mjesta direktora, iznosi 21.583,91 €.

20. Na dopunu pisanog nalaza i mišljenja tužitelj nije imao primjedbi dok je tuženik opreza radi u podnesku od 29. svibnja 2026. prigovorio nalazu i mišljenju s obzirom da je razlika plaće tužitelja utvrđivana odnosom plaće koju je isti primao nakon otkaza ugovora o radu i plaće koju bi isti primao kao direktor za koje radno mjesto se tužbom ni ne traži da ga se vrati. Stranke nisu zahtijevale saslušanje vještaka kako su navele na ročištu održanom 8. lipnja 2026.

21. Sud je u cijelosti prihvatio pisani nalaz i mišljenje te očitovanje vještaka Darija Dumančića jer je isti zasnovan na temelju materijalne dokumentacije priložene spisu kao i pravilima struke tako da sud nije imao osnove posumnjati u sačinjeni nalaz i mišljenje te očitovanje vještaka.

22. Sud nije posebno razmatrao materijalnu dokumentaciju priloženu spisu jer je ista među strankama nesporna.

23. Analizirajući navode tužbe tužitelja, odgovora na tužbu tuženika, iskaze saslušanih svjedoka, tužitelja i z.z. tuženika, materijalnu dokumentaciju priloženu spisu, svaki dokaz posebno, sve dokaze zajedno kao i rezultat cjelokupnog postupka, sud smatra da je tužbeni zahtjev opisan kao u izreci presude osnovan u cijelosti.

24. Predmet ovoga spora po postavljenom tužbenom zahtjevu nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja je utvrđenje da je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu tužitelju od 10.01.2023. potvrđena očitovanjem tuženika na zahtjev radnika za zaštitu prava iz radnog odnosa od 01.03.2023., nezakonita i nedopuštena. Nadalje predmet spora je zahtjev tužitelja da ga se vrati na rad na radno mjesto projekt managera ili drugo odgovarajuće radno mjesto te da mu se priznaju sva prava iz radnog odnosa od prestanka ugovora o radu do vraćanja na rad kao i da tuženik tužitelju na ime razlike plaće odnosno naknade plaće isplati iznos od 22.207,16 € bruto sa zakonskim zateznim kamatama.

25. U odnosu na utvrđenje da je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu od 10.01.2023. potvrđeno očitovanjem tuženika na zahtjev radnika za zaštitu prava iz radnog odnosa od 01.03.2023. nezakonita i nedopuštena, sud prihvaća takav stav tužitelja u cijelosti.

26. Naime, među strankama je nesporno da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 07.10.2016. i šestog aneksa od 29.03.2021. Tužitelj je 02.02.2023. zaprimio odluku o otkazu ugovora o radu te je u zakonskom roku na istu, temeljem čl. 133. st.1. ZR-a podnio zahtjev za zaštitu prava smatrajući da je predmetna odluka o otkazu protivna Zakonu.

27. Sud prihvaća navode tužitelja da nakon što je tužitelju prestala dužnost direktora Ugovor o radu od 07.10.2016. i dalje je ostao na snazi u dijelu kojim se uređuju prava tužitelja iz radnog odnosa kako je to navedeno u čl. 14. istog Ugovora gdje je navedeno da raskidom ugovora o pravima i obvezama uprave ne prestaje automatski i ugovor o radu. Isto tako u pisanom odgovoru na tužbu pod toč. 3. tuženik navodi da se primjenjuje ono što je među strankama ugovoreno.

28. Sud prihvaća navode tužitelja da je cijelo vrijeme uz poslove direktora obavljao i poslove projekt menadžera pa je stoga i držao da nema potrebe za sklapanjem novog ponuđenog ugovora od strane tuženika.

29. Sud ne prihvaća navode tuženika da je tužitelj obnašao samo poslove radnog mjesta direktora a ne i projekt menadžera te da su poslovi projekt menadžera samo jedna od obveza radnog mjesta direktora.

30. Tužitelj je postao direktorom temeljem Odluke skupštine tuženika, a u svrhu zasnivanja radnog odnosa stranke su potpisale predmetni ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto projekt menadžera koji je tuženik otkazao protivno zakonu. Naime, u čl. 14. Ugovora o radu u st. 1. navedeno je da danom donošenja odluke o opozivu prestaje dužnost direktora u dijelu koji je neposredno vezan uz ovlaštenja obavljanja dužnosti, a ugovor ostaje na snazi u dijelu u kojem se uređuju njezina prava iz radnog odnosa. U st. 2. istog članka navedeno je da raskidom ugovora o pravima i obvezama Uprave ne prestaje i automatski ugovor o radu.

31. Kako je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika to se na taj odnos primjenjuje Zakon o radu i to odredba čl. 123. na način da je tuženik uz otkaz postojećeg ugovora o radu trebao istodobno tužitelju ponuditi i novi ugovor o radu uz

mogućnost da tužitelj prihvati novi ugovor uz mogućnost i zadržavanja prava osporavati otkaz ugovora. Da je tužitelj prihvatio i potpisao novi ugovor ne bi imao mogućnost pobijati ga osim zbog mana volje. Stoga sud prihvaća navode tužitelja da je tuženik najprije trebao otkazati postojeći ugovor i istodobno tužitelju ponuditi novi ugovor o radu, a ne otkazati ugovor o radu zbog nepotpisivanja novog ugovora. U konkretnom slučaju tuženik je jača ugovorna strana, ali neovisno o tome ne može jednostrano mijenjati odredbe predmetnog ugovora.

32. Isto tako sud ne prihvaća navode tuženika da je tužitelj primio odluku o otkazu ugovora o radu 27.12.2022. pa da nije na vrijeme uložio zahtjev za zaštitu prava s obzirom da je odluka o otkazu zbog koje se vodi ovaj postupak datirana s 10.01.2023. Isto tako iz odluke o godišnjem odmoru u 2023. za tužitelja (list spisa 85) razvidno je da je tužitelju odobreno korištenje godišnjeg odmora u trajanju od 33 radna dana i da će ga koristiti za vrijeme trajanja otkaznog roka u razdoblju od 17.01.2023. do 02.03.2023. Isto tako iz screenshot viber komunikacije od 30.01.2023. razvidno je da tužitelj još nije primio odluku o otkazu ugovora o radu, a koji je primio poštom 02.02.2023.

33. Isto tako sud prihvaća navode tužitelja da pobijana odluka o otkazu nije obrazložena jer iz nje nije razvidan zakonom dopušten razlog zbog kojeg je tužitelju otkazan ugovor o radu imajući u vidu da je za vrijeme trajanja radnog odnosa svoj posao obavljao stručno i savjesno jer protiv tužitelja nije pokretan nikakav postupak zbog nesavjesnog obavljanja poslova. Osim toga iz iskaza saslušanih svjedoka nedvojbeno proizlazi činjenica da je tužitelj radio kao projekt menadžer no ta činjenica oko obavljanja poslova projekt menadžera nije odlučna za odluku o tužbenom zahtjevu jer se radi o utvrđenju da je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu nezakonita i nedopuštena jer tuženik nije poštivao zakonsku proceduru.

34. Naime, sud prihvaća navode tužitelja da mu je otkazan ugovor o radu jer nije htio potpisati novi za njega nepovoljniji ugovor o radu koji mu je u stvarnosti bio ponuđen samo usmeno. Nakon opoziva s mjesta direktora tužitelj bi obavljanjem poslova projekt menadžera primao smanjenu plaću, a kako se radi u bitnom sastojku ugovora o radu, tuženik je kao poslodavac morao uz otkaz postojećeg ugovora istodobno ponuditi tužitelju sklapanje novog ugovora pod izmijenjenim uvjetima, pa ukoliko bi takav novi ugovor tužitelj i prihvatio, ne gubi pravo da pred sudom osporava predmetni otkaz ugovora o radu za radno mjesto direktora. U odluci o otkazu ugovora o radu nije navedeno otkazuje li se tužitelju ugovor o radu zbog gospodarskih, organizacijskih, tehnoloških razloga ili zato što tužitelj nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti ili se pak radi o skrivljenom otkazu.

34.1. Umjesto navođenja zakonitih razloga za otkaz ugovora o radu navedeno je da mu se otkazuje ugovor o radu jer nije potpisao novi za njega nepovoljni ugovor a što po ocjeni suda ne predstavlja zakoniti razlog za otkaz ugovora. Navodi tuženika da je tužitelj u e-mail poruci od 29.12.2022. izrazio volju za prestankom radnog odnosa i da je time tužitelj "izričito dao otkaz" su neprihvatljivi. Sud prihvaća navode tužitelja da ne bi bilo potrebe za donošenjem posebne odluke o otkazu ugovora o radu da je tuženik zaista smatrao da je tužitelj tom prilikom otkazao ugovor o radu, a tužitelja nije odjavio s obveznog zdravstvenog i mirovinskog osiguranja.

35. Dakle, tuženik je trebao poštovati zakonsku proceduru iz čl. 123. ZR-a i ukoliko je htio umanjiti tužiteljeva materijalna ili druga prava iz ugovora o radu trebao je otkazati taj ugovor i ponuditi mu novi ugovor o radu, a bitno je da ta ponuda novog ugovora mora biti istodobna s otkazom postojećeg ugovora. Stoga se tužitelj s pravom poziva na institut čl. 123. ZR-a koji se ima primijeniti uvijek kada se žele promijeniti bitni sastojci ugovora ukoliko ne postoji mogućnost sporazuma, odnosno potpisivanja aneksa jer u suprotnom se odriče mogućnost radniku prava na zaštitu postojećih prava. Stoga je sud odlučio kao pod st. I. i II. izreke presude.

36. Sud prihvaća navode tužitelja da je plaća u konkretnom slučaju uređena ugovorom, a ne općim aktima poslodavca te se kao povoljnije pravo ima primijeniti ugovor, a ugovor zaključen s tuženikom ne predviđa smanjenje plaće ukoliko bi tužitelj bio opozvan sa funkcije direktora.

36.1. Kako tužitelj zahtijeva razliku plaće u iznosu od 22.207,16.€ bruto sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16.05.2023. do 16.10.2025., koja je utvrđena financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem, a na temelju knjigovodstvene dokumentacije priložene spisu, sud je prihvatio tako utvrđenu razliku te odlučio kao pod st. III. izreke presude.

37. Slijedom svega iznijetoga sud je tužbeni zahtjev tužitelja usvojio u cijelosti.

38. Odluka o kamatnom potraživanju zasniva se na odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima.

39. Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi čl. 154.st.1. u svezi čl. 155. ZPP-a.

40. Tužitelj koji je ovu parnicu dobio u cijelosti zahtijeva troškove postupka u iznosu od 9.118,75 €, a priznati su mu troškovi u iznosu od 7.556,25 € koji se sastoje od: iznosa od 500,00 € (sastav tužbe, sastav dva podneska od 24.01.2024. i 11.03.2024. te pristupa na ročište održano 16.02.2024.) na ime jednokratne nagrade po Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („NN“, br. 138/23 dalje: Tarife), zatim po VPS od 17.208,66 €: sedam iznosa od po 500,00 € na ime pristupa punomoćnika na ročišta održana 20.03.2024., 30.09.2024., 04.11.2024., 06.12.2024., 15.01.2025., 31.01.2025. i 08.06.2026. sve po Tbr. 9/1. Tarife, tri iznosa od po 500,00 € na ime sastava podneska po punomoćniku od 25.10.2024., 30.10.2025. i 23.03.2026. sve po Tbr.8/1. Tarife, iznosa od po 125,00 € na ime sastava podneska po punomoćniku od 03.02.2025. po Tbr. 8/4. Tarife, iznosa od 100,00 € na ime pristupa punomoćnika na ročište za objavu presude po Tbr. 9/3. Tarife, iznosa od 1.431,25 € na ime 25 % PDV-a na iznos od 5.725,00 € te iznos od 400,00 € na ime troškova vještačenja.

41. Sud tužitelju nije priznao trošak sastava dva podneska od 12.09.2024. i 18.08.2025. kojim požuruje sud po Tbr. 8/4. Tarife u iznosu od 312,50 €, sastav podneska od 05.02.2025. po Tbr. 8/1. Tarife budući da ne prileži spisu u iznosu od 625,00 € kao i pristup na ročište od 31.01.2025. po Tbr.9/1. Tarife s obzirom da mu je taj trošak već priznat (dupli unos) u iznosu od 625,00 € pa ga je odbio s ukupnim iznosom od 1.562,50 €.

42. Slijedom svega iznijetog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

U Valpovu 10. srpnja 2026.

Sudac

Zvonimir Rogić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana od dana objave presude, putem ovog suda.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-9ba45**

Kontrolni broj: **0aefa-539d9-d913c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.